

lem sagde, var ret rimeligt, men jeg hævder, at det ikke kan nytte, at man i Almindelighed her i Tinget bevilger visse Summer og stiller dem til Ministerens Raadighed og bagefter foreholder ham, at disse Summer ikke ere bedre; saa skal man tage sine Forbehold ved Bevillingens Givelse og sørge for, at den bliver forhøjet. Det ærede Medlem har saaledes ikke Ret til at falde over Ministeren her. Hvad Alderdomsforsørgelsen angaar, kan jeg indrømme, at den er bestemt, f. Eks. for Postbudenes Bedkommende, men hvis det ærede Medlem vil erindre Postloven af 12te April 1889 § 10, vil han vide, at der af Staten allerede gives et ret klæffeligt Bidrag til de vedkommendes og deres Enters Alderdomsunderstøttelse.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har aabenbart ikke haft rigtig Fornøjelse af den Tur, som Finansudvalget gjorde til Esbjerg. Nu havde det ærede Medlem haabet, at alt var i Orden, men saa har han ikke blot Ministeren at slås med. Det ærede Medlem var i det hele taget misfornøjet. For det første talte han om et Samraad, som skulde have været mellem Finansudvalget og Ministeren om Esbjerg Havn, men der har ikke været noget saadant Samraad. (Bluhme: Det har jeg heller ikke sagt!). Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har sagt, men i Betænkningen staar, at Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling, og jeg vil spørge det ærede Medlem om, hvad det kommer Ministeren ved. Hvorfor skal han staa og udtale sig om Bevillinger, som ere opstillede paa Finansloven? Det er Udvalgets Sag, det er Udvalget, der har forbeholdt sig sin Stilling, og hvis det ærede Medlem vil have noget at vide om Stillingen i Udvalget, maa han henvende sig til Ordføreren og ikke til Ministeren. Jeg maa sige: Hus forbi. Det ærede Medlem maa være glad ved, at jeg har faaet Bevillingen til en Ventesbygning ved Havnen, som der i høj Grad trænges til, men i det Sted er han misfornøjet med ikke at faa en hel Stationsbygning. Det er sikkert, at det er tærbelige Forhold, der er, men jeg maa gøre opmærksom paa, at baade Ministeren og Finansudvalget holde nok af at tage visse passende økonomiske Hensyn ogsaa over for Esbjerg; det kan være, at det ærede Medlem holder af det i andre Retninger,

men over for Esbjerg kender han ikke, hvad det bethder — i hvert Fald i sine Udtalelser her i Salen; hvad det ærede Medlem ellers gør, indlader jeg mig ikke paa at dømme om. Jeg mener, at hvis jeg kan faa Esbjerg Havn udvidet paa den Maade, som er foreslaaet, og Lokalet ved Stranden, og sluttet lidt paa Stationen, saa er jeg godt fornøjet; det ærede Medlem maa da være misfornøjet, det kan jeg ikke gøre noget ved, og det skal jeg heller ikke tage mig saa grumme nær.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (A. Thomsen) vilde haabe, at Overvejelserne om en forandret Postgang i det Distrikt, som han talte om, ikke vilde være alt for længe, og det haaber jeg heller ikke, men en vis Tid maa der gaa til at overveje Forholdene, thi fordi man er kommen til et nyt Færnbaneanlæg, er det ikke givet, at det straks viser sig, hvorledes Forholdene komme til at forme sig. Det glæder mig, at det ærede Medlem var vel tilfreds med Trafikken paa Hobro-Vogstør Banen. Jeg er ikke saa meget henrykt over den, og jeg kan ikke stille i Udstig, at man af den Grund kan komme til en betydelig Udvidelse af Toggangen, thi det vil kræve et meget betydeligt Tilskud.

Den ærede Ordfører var ikke fornøjet med, at jeg havde sagt, at Finansudvalget vilde henvise til Vønningsudvalget at interessere sig særlig for Forbedring af Postvæsenets og Telegrafvæsenets Vønninger. Jeg ved ikke, om jeg brugte Ordene „overdrage til Udvalget“, men jeg antager, at det vilde være en meget alvorlig Formaning, der vilde blive givet af Finansudvalget, som jo er en Slags Velfærdsudvalg. Jeg erindrer, at ved en Konference i Finansudvalget, hvor jeg var til Stede, var der nogle Medlemmer af Vønningsudvalget, og de bankede i Bordet og sagde, det skulde nok blive til noget, naar det kom ind til Vønningsudvalget. Jeg tror nok, jeg tør sige det uden at være indiskret. — Jeg maa tilstaa, at den ærede Ordførers Udtalelser om, at Postløbninger ikke særlig hørte hjemme i Finansudvalget, men at derimod Invalideforsørgelsen gjorde det, forbavsede mig i høj Grad. Grunden til denne Adfærd skulde være den, at Forhistorien for Invalideloven laa i Finansudvalget, men hvis det ærede